

## שלמה המלך והדבורה / חיים נחמן ביאליק

- 1 ויהי היום וישכב המלך שלמה תחת תאנה בגנו למנוחת צהריים. (אך) נרדם, ותעבור דבורה קטנה על אף המלך ותעקצנהו. ויקפוץ שלמה ממקומו, כי חד הכאב מאוד – וגם אפו אדום כרימון.
- אז יצווה המלך בכעסו להבהיל אליו את כל הדבורים ואת כל הזמזומים אשר בגנו ואשר בכל סביבותיו, הקרובים והרחוקים.
- 5 וייאספו כולם מקרוב ומרחוק, וירדו אל המלך מִמְּנוֹת-מִמְּנוֹת, המוּנִים-המוּנִים, כולם בהולים, וכולם הוּמִים, וכולם מזמזמים. והמלך רקע ברגל ויקרא: "הס!" ויצעק המלך בכאבו ובכעס אפו הבוער:
- "מי בכם אשר העז לעשות כד?"
- 10 ויעבר זמזום ממחנה אל מחנה, זמזום תימהון: "הוי, הוי, מי ומי עשה את התועבה? מי הוא ז-ז-ז ואי-ז-ז-זה הוא?"
- ודבורה קטנה עלתה מתוך המחנה, ותעמוד לפני המלך ותאמר:
- "הנני בידך, אדוני המלך! אנוכי החוטאת!"
- "את?!!" – נהם שלמה כאריה.
- 15 "אדוני המלך! כי לא בזדון פגעתי באפך, כי רק בלי דעת. ואני דבורה קטנה וטיפשה מאוד".
- והדבורה הוסיפה אומץ ותדבר:
- "ומי יודע אם לא יבוא יום ומצא אדוני המלך חפץ ותועלת גם בקטנה כמוני, והשיבותי גמול לאדוני המלך."
- 20 ויתן המלך קולו בצחוק ויאמר:
- "אי חצופה! הבך ימצא המלך חפץ ומועיל? אם את תגמלי לו? עופי כרגע, ואם לא..." ולא זכר המלך את בת-הדבורים וישכחנה.
- ויהי אחרי ימים, ותבוא מלכת שבא מארצה, ואנשיה עמה, לראות את שלמה בארמונו ולנסותו בחידות, ולא יכלה לו. אז נתנה בידי הנערים והנערות אשר הביאה אתה זרי פרחים, כולם מלאכותיים, ורק באחד פרחים חיים. ותאמר:
- 25

”הנה לפניך, המלך שלמה, בידי הנערים והנערות, זרי פרחים, מהם חיים ומהם פרחים מלאכת יד אדם. הבדל נא, המלך, בין אלה לבין אלה.”  
והפרחים המלאכותיים היו יפים עד להפליא, לא נבדלו במאומה מפרחי השדה והגן.

30 ויבט שלמה, ולא ידע להבחין ביניהם. ויצטער שלמה וירע לו מאוד.  
עודנו נעצב, והנה שמעה אוזן המלך קול זמזום דק, ויסב המלך את עיניו אל מול החלון, ויצהלו פניו, וילחש לאחד השרים:  
”מהר פתח את החלון.”

החלון נפתח, ואל החדר עפה דבורה קלת כנפיים, אשר לא ראה איש מלבד המלך.  
35 ותרד הדבורה ותעמוד על אחד מזרי הפרחים.

על שפתי המלך עבר צחוק קל, ובהצביעו על הזר אשר ירדה עליו הדבורה, קרא בשמחה, לתימהון מלכת שבא וכל העומדים שם:  
”זה הוא זר הפרחים החיים!”  
ככה השיבה הדבורה גמול למלך.

מתוך ”ויהי היום”